

Περίληψη

Η εμφάνιση καθ’ ἕξιν αποβολών είναι συχνό πρόβλημα, αφού υπολογίζεται ότι 1% των ζευγαριών έχουν ιστορικό τριών ή περισσότερων αυτόματων αποβολών, ενώ 5% των ζευγαριών έχουν 2 ή περισσότερες αυτόματες αποβολές. Οι καθ’ ἕξιν αυτόματες αποβολές είναι μια ετερογενής κατάσταση που οφείλεται σε διάφορα αίτια. Η συσχέτιση του συνδρόμου πολυκυστικών ωοθηκών (ΣΠΩ) με τις καθ’ ἕξιν αποβολές έχει διαπιστωθεί σε αρκετές μελέτες, χωρίς όμως να έχει διερευνηθεί ο αιτιοπαθογενετικό μηχανισμός για τις αποβολές και η θεραπευτική αντιμετώπιση τους. Το ΣΠΩ συσχετίζεται με διαταραχές της έκκρισης και της δράσης της ινσουλίνης, με σημαντική αντίσταση στην ινσουλίνη και επακόλουθη υπερινσουλιναιμία. Στην παρούσα διπλωματική εργασία έγινε μια αναδρομική μελέτη των περιπτώσεων καθ’ ἕξιν αποβολών του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου των Ιωαννίνων, με κύριο σκοπό να διερευνηθεί το ποσοστό των καθ’ ἕξιν αποβολών που σχετίζονται με το ΣΠΩ, με βάση τα κριτήρια Ρότερνταμ και τα κριτήρια NIH. Δευτερογενείς σκοποί της μελέτης ήταν: α) η μελέτη της αντίστασης στην ινσουλίνη σε γυναίκες με ΣΠΩ και καθ’ ἕξιν αποβολές σε σύγκριση με γυναίκες αντίστοιχης ηλικίας και σωματικής μάζας με αποδεδειγμένη γονιμότητα και χωρίς ιστορικό αυτόματων αποβολών και β) η πιλοτική μελέτη της επίδρασης της ισορροπημένης διατροφής και άσκησης με ή χωρίς χορήγηση μεθορμίνης στην έκβαση επόμενης κύησης. ΣΠΩ με βάση τα κριτήρια του Ρότερνταμ παρατηρήθηκε σε 16% των γυναικών με καθ’ ἕξιν αποβολές και με βάση τα κριτήρια NIH (όπου αναμένεται να υπάρχουν και περισσότερες περιπτώσεις με αντίσταση στην ινσουλίνη) μόνο σε 5% των γυναικών με καθ’ ἕξιν αποβολές. Μία καλά σχεδιασμένη προοπτική μελέτη είναι απαραίτητη για να αποδείξει το πιθανό ρόλο της μεθορμίνης ή/και της διατροφής με χαμηλό γλυκαιμικό δείκτη σε συνδυασμό με ήπια άσκηση στη μείωση του κινδύνου για αυτόματες αποβολές στις γυναίκες με καθ’ ἕξιν αποβολές και ΣΠΩ.

Abstract

Recurrent miscarriage (RM) is the loss of three or more consecutive pregnancies before viability or at a fetal weight of 500 g or less. It is estimated that 1% of couples have a history of three or more spontaneous miscarriages, whereas 5% of couples have 2 or more spontaneous miscarriages. The main causes of recurrent miscarriages are genetic, anatomical, thrombophilic, endocrine and immune. Following routine investigations, approximately 50% of cases remain unexplained.

Polycystic ovary syndrome (PCOS) is a common endocrine disorder that is associated with recurrent miscarriage. Despite the many studies that have investigated the prevalence of PCOS in RM, the extent to which PCOS contributes remains unclear. PCOS is associated with impaired insulin secretion and action with significant insulin resistance and consequent hyperinsulinemia. The present thesis is a retrospective analysis of the cases of RM that have been investigated at the Recurrent Miscarriage Clinic of the University Hospital of Ioannina. The aim of the study was to investigate the prevalence of RMs related to PCOS, based on the Rotterdam and NIH Criteria. The secondary objectives of the study were: a) the investigation of insulin resistance in women with PCOS and RMs, and b) the examination of the effect of diet and physical exercise with or without metformin in subsequent pregnancy outcome. Using the Rotterdam criteria, PCOS was found in 16% of RM cases, whereas using the NIH criteria PCOS was found in 5% of RM cases. A carefully designed prospective trial is necessary in order to investigate the potential role of metformin along with low glycemic index diet and physical exercise in reduction of RM risk in women with PCOS.